

Έκθεση βιβλίου

Νέες εφαρμογές ενέργειας στη Χειρουργική.
Γεώργιος Μπασδάνης, Σχήμα 21 × 28, σελ. 256,
University Studio Press 2007.

Η εξέλιξη των συρραπτικών εργαλείων στη χαμηλή πρόσθια εκτομή. Γεώργιος Μπασδάνης,
Σχήμα 21 × 28, σελ. 128, University Studio Press
2007.

Η εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης έφερε στο φως νέες μορφές χειρουργικής προσέγγισης (λαπαροσκοπική – ενδοσκοπική – ρομποτική χειρουργική) καθώς και νέες μορφές ενέργειας στη χειρουργική πράξη.

Μετά την επιτυχή εφαρμογή των ακτίνων Laser, της κρυοχειρουργικής, της συσκευής Cusa και τις διαθερμίες δέσμης αγρού, νεότερες εφαρμογές ενέργειας έχουν καθιερωθεί σήμερα, όπως οι υπέρηχοι, οι ραδιοσυχνότητες και οι ηλεκτροχειρουργικές μέθοδοι έμφραξης αγγείων και ιστών, οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά στο πόνημα του Αναπλ. Καθηγητή Χειρουργικής Α.Π.Θ., Γεωργίου Μπασδάνη, το οποίο είναι σημαντικό να βρίσκεται στη βιβλιοθήκη κάθε ιατρού.

Το δεύτερο βιβλίο του ίδιου συγγραφέα «Η εξέλιξη των συρραπτικών εργαλείων στη χαμηλή πρόσθια εκτομή» έχει στόχο να αναδείξει τη μεγάλη βοήθεια των συρραπτικών εργαλείων που συνέβαλαν στην ελάττωση της κοιλιοπερινεϊκής εκτο-

μής και της μόνιμης κολοστομίας. Το νέο συρραπτικό εργαλείο Contour φαίνεται ότι φέρει σημαντική αλλαγή στην αντιμετώπιση του συνόλου των παθήσεων που απαιτούν την ολοένα και χαμηλότερη αλλά, παράλληλα, και ασφαλέστερη διενέργεια προσθίας εκτομής. Οι έγχρωμες εικόνες που το εμπλουτίζουν το καθιστούν ευχάριστο στην ανάγνωση και κατανόηση και θεωρώ ότι θα προσφέρει πολύτιμη γνώση και βοήθεια τόσο στους νέους όσο και στους παλιότερους χειρουργούς.

Μιχαήλ Ναούμ
Χειρουργός

Δερματολογία – Αφροδισιολογία. Φώτης Χρυσομάλλης, Σχήμα 21 × 28, σελ. 468, University Studio Press 2006.

Σημαντικό και χρήσιμο επιστημονικό σύγραμμα στον Τομέα της Δερματολογίας. Μέσα σε τριάντα πέντε κεφάλαια περιλαμβάνεται όλη η ύλη της Δερματολογίας – Αφροδισιολογίας και αποτελεί πολύτιμο οδηγό σε όλους που προστρέχουν στα θέματά της.

Τόύτο είναι το αποτέλεσμα της πολυετούς εμπειρίας και της βαθιάς επιστημονικής γνώσης του γνωστικού αυτού αντικειμένου από τον συγγραφέα και τους συνεργάτες του. Συγχρόνως η καλή και σωστή χρήση της ελληνικής γλώσσας, με τις πολλές και κατατοπιστικές φωτογραφίες μαζί με την παράθεση της σύγχρονης βιβλιογραφίας, καθιστούν τη μελέτη εύκολη και το περιεχόμενο κατανοητό.

Πρόκειται πράγματι για ένα πολύτιμο βοήθημα όχι μόνον για τους δερματολόγους αλλά και για τους γιατρούς όλων των άλλων ειδικοτήτων.

Dr Κωνσταντίνος Τζιαμπίρης

Μακεδονία, η δημογραφία. Θεόδωρος Ι. Δαρδαβέσης, Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, Μακεδονική Βιβλιοθήκη, αρ. 101, 2007.

Κυκλοφόρησε η μονογραφία υπό τον τίτλο «Μακεδονία, η δημογραφία» του κ. Θεόδωρου Ι. Δαρδαβέση, επικ. καθηγητή Α.Π.Θ., έκδοση 2007, της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών (πρόεδρος ο δημοσιογράφος κ. Νικόλαος Μέρτζος).

Στις σελίδες του βιβλίου βρίσκεται κανείς ορισμούς, βασικές έννοιες και

ιατροδημογραφικούς δείκτες, καταγραφή στοιχείων του ελληνικού πληθυσμού, στοιχεία για το γεωγραφικό διαμέρισμα της Μακεδονίας το μέγεθος και τη σύνθεση του πληθυσμού, τη γαμηλιότητα, τη γεννητικότητα, τη θνησιμότητα, το δημογραφικό ανασχηματισμό, τη μετανάστευση και την παλιννόστηση.

Πρόκειται για άλλη μια σπουδαία προσφορά της Εταιρείας που ευελπιστεί ότι και με αυτή τη συστηματική έρευνα αλλά και με άλλες που ήδη προγραμματίζονται και εκτελούνται, θα αναδείξει και θα τεκμηριώσει επιστημονικά τη σημερινή εικόνα της ελληνικής Μακεδονίας.

* * *

Με αφορμή την ημερίδα που πραγματοποιήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2006 στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης για την επέτειο των 150 χρόνων από τη γέννηση του Σίγκμουντ Φρόιντ, με τίτλο «Φρόιντ: ο άνθρωπος και το έργο του», το παρόν τεύχος

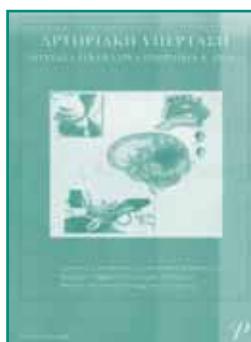
του τριμηνιαίου επιστημονικού περιοδικού του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «Στίγμα» είναι τεύχος-αφιέρωμα που περιλαμβάνει όλες τις εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στη συγκεκριμένη εκδήλωση.

Έφθασε στα χέρια μας το «Στίγμα» (Ευχαριστούμε την υπεύθυνη τύπου και δημοσίων σχέσεων του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου κ. Βαλεντίνη

Παπαγεωργίου) η περιοδική (τριμηνιαία) επιστημονική έκδοση του Ψ.Ν. και ομολογούμε πως αποτέλεσε για μας μια ευχάριστη έκπληξη. Άξιοι συνάδελφοι-ψυχιατροί-ψυχαναλυτές-ψυχοθεραπευτές-κοινωνιολόγοι αλλά και ο έγκριτος δημοσιογράφος Απόστολος Λυκεσάς επιχειρούν ένα σύντομο ταξίδι στα μονοπάτια του Φρόντιστ. Θα ήταν ιεροσυλία από την μεριά μου –εμού του αδαούς– να οποιαδήποτε κρίση ή σχόλιο, επί του αποτελέσματος της προσπάθειας. Αρκεί ένα ευχαριστώ για την ευκαιρία που δίνουν σ' όποιον διαβάσει το «Στίγμα» (τι όμορφη και φροντισμένη έκδοση, αλήθεια!) να μάθουν πέντε πράγματα, ν' ανοίξουν τους ορίζοντες και να δουν ότι υπάρχει ελπίδα (και για τον σημερινό άνθρωπο).

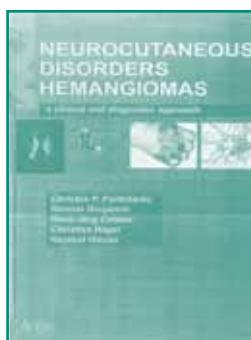
Κλ. Γ. Βαλαρούτσος

* * *

Κυκλοφόρησε εγχειρίδιο για τη σχέση της αρτηριακής υπέρτασης με τα αγγειακά εγκεφαλικά επεισόδια και την άνοια, που πρόσφατα εκδόθηκε από τον Απόστολο Ι. Χατζητόλιο, αναπληρωτή καθηγητή παθολογίας της Α' Προπαιδευτικής Παθολογίκης Κλινικής Α.Π.Θ. του νοσοκομείου ΑΧΕΠΑ και τους συνεργάτες του.

* * *

Άλλη μιά «πλούσια», σύγχρονη, διεθνής έκδοση από τον Χρήστο Παντελιάδη, καθηγητή Παδιατρικής και σπουδαίο επιτελείο ξένων διαπρεπών επιστημόνων με θέμα: νευροδερματικές παθήσεις-αιμαγγειώματα. Στο σημείωμα σύνταξης αναφέρεται:

Ο όρος «νευροδερματική» συνδιάζει την ελληνική λέξη νεύρο και το λατινικό eutarusus. Το πρώτο πρώτο περιστατικό νευροϊνώματος, σύμφωνα με τον Μέρφι, ίσως εμ-

φανίστηκε στη Σκυθιακή περίοδο (700-200 μ.Χ.) σε μια γυναίκα της περιοχής της Ασκάνια (σημερινό Αζερμπαϊτζάν) με περίεργες πληγές στο κεφάλι. Άλλη μια περίπτωση καταγράφηκε από τον Κνούσες και Μπράουμαν. Στην ιατρική ιστορία καταγράφηκαν άλλες πέντε περιπτώσεις μεταξύ 15ου και 18ου αιώνα μ.Χ. σε εικόνες. Οι πρώτες απεικονίσεις της ασθενείας ωστόσο χρονολογούνται στα 1350 στο «βιβλίο της φύσης» του Κόνραντ φον Μεγκενμπέργκ (βαυαροί νατουραλιστές και φιλόσοφοι). Η δεύτερη περιγραφή προέρχεται από το βιβλίο “Des Moustres et Prodiges” του 1585 του Γάλλου ανατόμου και χειρουργού Ambroise Paré. Περισσότερες αναφορές υπάρχουν στο βιβλίο Moustrierum Historie του Ουλίσε Αλντροβάντι το 1642. Η πρώτη σίγουρη περιγραφή της ασθενείας έγινε από τον φυσικό Γουίλελμ Τιλέσιοθς φον Τιλένο το 1793 σε έναν ασθενή του (Γιόχαν Γκότφριντ Ρέινχαρντ) που παρουσίαζε δερματικά νευροϊνώματα στο στήθος και πολυάριθμα δερματικά καρκινώματα και καφεγαλακτόχρωες κηλίδες.

Τα νευροδερματικά και αιμαγγειοματικά σύνδρομα περιλαμβάνουν και πολλές κληρονομικές ανωμαλίες. Ένας φαινότυπος μπορεί να προέρχεται από πολλούς γενότυπους και ένας γενότυπος μπορεί να εκφράσει πολλούς φαινότυπους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, οι πολύπλοκες και με πολλά στάδια ανωμαλίες, να εκφράζονται με πολλές κλινικές μορφές. Όμως η διάγνωση για τους περισσότερους μπορεί να γίνει με μια απλή οπτική εξέταση.

Σκοπός μας ήταν να κάνουμε σε έναν τόμο μια κατανοητή περίληψη των ιστορικών στοιχείων, των κλινικών χαρακτηριστικών, των παθογενητικών παραγόντων της κάθε ασθενείας και των διαγνωστικών και θεραπευτικών στρατηγικών όλων αυτών των ενδιαφερόντων ανωμαλιών. Επίσης επιδιώξαμε να δώσουμε έμφαση στη βιοχημική, μοριακή και γενετική βάση των διαφόρων συνδρόμων.

Αυτή η έκδοση επιδιώκει να τοποθετήσει τα νευροδερματικά και αιμαγγειακά σύνδρομα κάτω από τη γενικότερη κατηγορία των “Δερματικών και KN2 ανωμαλιών”. Η φιλοσοφία μας ήταν ότι και οι δύο κατηγορίες έχουν κοινά χαρακτηριστικά και μια συνεχώς αυξανόμενη τάση για κακοήθεια.

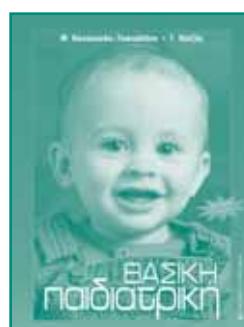
Ευχαριστούμε τους συγγραφείς και τους ερευνητές που μας πρόσφεραν κλινικές φωτογραφίες, τις ιδέες και την εμπειρία τους και κυρίως τον ανεκτίμητο χρόνο τους. Αυτό το βιβλίο είναι αποτέλεσμα συνεργασίας μεταξύ φυσικών και επιστημόνων από την Ελλάδα, τη Γερμανία σε απόδειξη ότι η γνώση δεν έχει γεωγραφικά όρια.

Έμφραγμα Μυοκαρδίου. Η μετανοσοκομειακή αντιμετώπιση των ασθενών. Ελευθέριος Χατζημπαλής, Σχήμα 21 × 28, σελ. 448, University Studio Press 2007.

Η στεφανιάτια νόσος αποτελεί την 1η αιτία νοσηρότητας, αναπηρίας και θνησιμότητας (30% περίπου της ολικής) στους πληθυσμούς του Δυτικού Κόσμου. Παρουσιάζει τα περισσότερα και σοβαρότερα προβλήματα και οι συνέπειές τους απασχολούν εντατικά και μακροχρόνια, ιατρούς πολλών ειδικοτήτων, άλλους επιστήμονες, και τις Υγειονομικές και Οικονομικές Υπηρεσίες των Κρατών. Για τους λόγους αυτούς θεωρήθηκε σκόπιμη η συγγραφή του παρόντος, με την προσδοκία ότι η ανάπτυξη σε «ενιαίο σώμα» όλης της μετανοσοκομειακής στρατηγικής, θα αποτελέσει ένα μικρό βοήθημα στην καθημερινή πράξη των ιατρών.

Βασική Παιδιατρική. Β' έκδοση. Φ. Κανακούδη-Τσακαλίδου, Σχήμα 21 × 28, σελ. 792, University Studio Press 2007.

Η πρώτη έκδοση του βιβλίου «Βασική Παιδιατρική» είχε ευρεία και ενθουσιώδη υποδοχή. Ωστόσο, στη διετή πορεία της χρήσης του βιβλίου, επισημάνθηκαν ορισμένες παραλήψεις νοσημάτων ή/και κεφαλαίων που θεωρήθηκαν απαραίτητο να προστεθούν στην ύλη

της «Βασικής Παιδιατρικής». Οι εισαγωγικές γνώσεις Ανοσολογίας, το νέο Εθνικό Πρόγραμμα εμβολιασμών, τα αρχέγονα αντανακλαστικά, οι κυτταροπτενίες, ο ρευματικός πυρετός, τα αυτοφλεγμονώδη νοσήματα (σύνδρομα περιοδικού πυρετού), το κεφάλαιο «Οξειοβασική ισορροπία – Διαταραχές νερού και ηλεκτρολιτών», η προσθήκη αλγορίθμων, νέων πινάκων και βιβλιογραφικών δεδομένων, καθώς και το πολύ χρήσιμο ευρετήριο, αποτελούν τέτοια παραδείγματα. Η δεύτερη έκδοση του βιβλίου, σε σύντομο σχετικά διάστημα, αποσκοπεί ακριβώς στην προσθήκη αυτών των παραλήψεων και στη διόρθωση των ατελειών.